

uertisse, fatetur. Non ergo mirum, quia ignoti nulla cupido, & de absconditis veritas vix dicitur, etiamsi tractatus eos Phantasmata somnoria inscripserit, & de illis absurdius caco de colore differenti balbutierit: tantummodo huius Antagonista hinc leuitas, & eius scripti vanitas arguatur.

Hic, ne *à se* videatur, in Numeris sacris Mystéria latere, & in eorum inquisitione piè laborandum esse, asserere cogitur, saltē, illa mystica numeris, quatenus polygonales & pyramidales sunt, conmeri, pernegat, idq̃ triplici ratione: Nam 1. ex infinitis progressionibus infiniti polygonales, infiniti pyramidales oriuntur Numeris, quorum tantum pauci sacris inscripti sunt literis.

Egregium argumentum: si pauci lapides sunt limites, necessum, vt omnes sint limites, vel hi non possint esse limites: subinferatur potiùs, Infinitum Deum hac Numerorum infinitate gaudere, & procul dubio hanc propter Mystéria Numeris obsignasse.

Deinde 2. quia hi Numeri Græcè, vt quis (sic Antagonista videtur) græcisset, vel arti auctoritatem conciliet, efferuntur, & non alia lingua.

Egregium argumentum: si quid non tali vel tali lingua profertur, non est bonum: subinferatur potiùs, quia Nomenclaturæ istæ artis sunt termini, ac Artis olim vsitatis, nilq̃ hic innouatum, eò præstantiorem artem esse.

Tandem 3. quia ipsi quæstiones libelli absurde & ineptæ sunt.

Egregium argumentum: quoddam non intellecta, & propterea inepta visa damnari debeant: potiùs subinferatur: hæc, quia me fugiunt, Noua sunt, & forsane ea, de quibus Daniel cap. 12. v. 4. loquitur. Deplorat Antagonista imperitiā, ac qui indignus est, vt hæc noscat, & ei Artis splendor fulgeat.

Quæ Antagonista vlteriùs de Algebra garrit, dubia non sunt: solū noua (sic vocat Authorem) Equatori, dum ppositas ab ipso Quæstiones iniquis formatas innuit, vim non intulisset. Nam satis sufficienterq̃ Author dixit, quia numerum Pyramidalem dixit, siquidem huius proprietates problematis Lemmata determinant, & Equationem definiunt.

Quæ de radice 4. Antagonista ludit, stolidum suè ignorantie signum sunt, & eo sua mentis caligo ipsi planè occaecari incipit, & seipsum Doctis ludum facit. Artem itaque addiscat, tum huius Radicis 4. in positis exemplis necessitatem manu palpabit.

Mentitur autem, quoddam sua Algebraica efficta Cubicofica Quantitas omnibus Tridecagonalium Pyramidalibus, quemadmodum Faulhaber primo eius Cap. ascripta, æqualis sit: sacris enim Numeris, quoad tali vel tali Numerorum generi subijciuntur, non variæ (hoc nondum nouit) sed vnica tantum (ars igitur inaudita) æquatio competit.

Addit, eiusmodi æquationes à nemine explicatas: at hæc sua assertione in optime de Arithmetica meritis Authores iniurius est. Adeat Hiero. Cardani 10. libr. de Arithm. & illud, vt & alios plurimos inueniet: adeat & nostrum scriptum, quod ipsi magnus erit (ex suo voto) Apollo.

Tan-